

Тўғлардан ҳам буюк, бурондан ҳам кўзгидир!

ҚАРДОШЛИК ХАТИ

Қўдан қалин дўстлигини,
Мантубинг илҳиқиди,
Почтальон нигихони
Соғиниб ютди жуға.
Нихот, кутдун жуда,
Бугун тоғи чоғи оқдиз,
Тўқиниланб юрғиди,
Жавоним ёзқолдиз.
Икки қосини сингари
Бир жуфт қаноти қийғоч,
Яна кўнжик боғимга
Учиб келди қалдирғоч,
Олтин сочларинг янглиқ
Нурларин ёйиб қўш,
Кенг далалар устиди
Кўн бўйи сузар ювош.
Кийган йўл-йўл қўйлагини
Эслатиб ҳар бир жуғи,
Уганғузаларининг
Завидан ишлар юрак
Добаси: бу йил пахтанинг
Фақат ағлоси юбор.
Момик қўлларинг каби
Бўлур оппоқ, бегубор,
Дастгоҳингда ҳар тала
Чапар мисоли ийжуб,
Боғлар яна ишчиқроқ
Дўстлик илҳиқини у,
Тоғна-тоғна юборай,
Мўл-кўл тўқилғи чиллар,
Худди гулдек очилар,
Иккинчи киз, илҳиқлар,
Кел, тўқувчи чевар қиз,
Улкамизга ташириб э!
Кийинтирсин Ватани
Иваново ва Тошкент.

М. ҚУШОҚОВ.

Иваново меланж комбинатининг коллективни Тошкент тўқимачилик комбинати тўқувчилари билан мусобақалашади. Бу мусобақа ҳар икки корхона коллективининг олға қадам босишда самарали роль ўйнамоқда. Ушбу суратда меланж комбинатининг илгор ишчиларининг Антонина Алексеевна Афанасова ва Зоя Николаевна Беденцова ўртоқларини кўриб турибиз. Улар Ольга Рогозина ва Людмила Пустинниковаларнинг энг юқори иш унумига эришини учун бошлаган ташаббусига биринчилар қатори қўшмақшлар.

МЕХНАТ ШОДЛИГИ

НИМАТАР қилишимиз кераклигини бир маслаҳатлашиб олайлик. Бизда учта бригада бор, ҳар бир бригадда ўн кишидан ишлашади. Хаммамизнинг ишлари бир-биримизга боғлиқ. Шунинг учун сўемчилар ва йигирувчилар бир-бирларига яқиндан ердан бериб ишлашсин. Шундай қилсак ишимиз натижаси яхшиланади, меимча.

Шу-шу бўлди-ю, ўзаро ердан бериб ишлаш коллектив меҳнатини, қондасига айланди. Оз-ошдан тақриб ҳам тўплана бошлади. Мастер ердამчиси ҳар бир йигирувчи ва сўемчи характери чуккурроқ ўргана бошлади. Илгор йигирувчилардан Лидия Соловьева, Клавдия Корсакова, Татьяна Любимова аҳил коллектив яратишда унга яқиндан ердан бериб.

Николай Иванович асбоб-ускуналардан унумли фойдаланишга алоҳида эътибор беради. У ҳар бир агрегатнинг доим яхши ҳолатда бўлишига интилади.

Мастер ердამчиси ижодий ишларни билан ҳам шуғулланади. Бир кун унинг шкафида ишчилардан тамомила бошқача ишчиларга кўзим тушди.

— Ҳа, бу заводда тайёрланган шпиндел, уни эсдалик учун олиб қўйибмиз, — деди Николай Иванович ва у қандай қилиб ана шу деталь конструкторининг ўзгартирганини айтиб берди.

Заводда тайёрланган шпинделнинг шпинделари тез ёйилди кетарди. Бу ўз навбатида йигирув машиналарининг анча вақт тўхтаб қолшига сабаб бўларди, чунки уларни алмаштириш анча машаққатли эди.

— Бу жуда ижтимоизга тегишли, — деди у. — Дўстим Владимир Спорихин билан шу ҳақда маслаҳатлашдик. Иккимиз биргаликда шпинделни 15 миллиметр узайтириш ва уни гайка билан мустаҳкамлаш керак деган фикрга келдик, шундан сўнг шпинделда иккинчи шпинелка учун тешичка очдик. Бунинг натижасида деталлар узоққа чидайотган бўлди, уларни алмаштириш учун кетадиган вақт икки бававар камайди.

Асбоб-ускуналарнинг модерни, тақиялаш ва рационализаторлик тақияларининг амалга оширилиши коллектив иш кўрсатишларининг янада яхшиланшига олиб келди. Шу билан бирга йигирувчи ва сўемчиларнинг малакаси ошди. Барча машиналарнинг қуввати лойиҳадан ҳам ошиб кетди. Ўртоқ Жадеув участкасида ҳар минг учруннинг бир сотадаги қуввати 80,5 киловаттга етди. Бу обаластда йигирув участкаларида эришилган энг юқори кўрсаткичдир.

Илгор коллективининг муваффақиятлари ва унинг табири раҳбари ҳақида Совнархоз техника информатсия бюроси махсус планет чикарди. Нова-тор ўз коллективининг иш табири-балари ҳақида Иваново-Дзержинский номли фабрикада ўтказилган мастер ердამчиларининг обаласт кенгашида атрофича тақияриб берди.

Жадеув эрта билан тўқимачилик техникуми филиалига кетатган эди. Ҳа демай илҳиқонлар ҳам бошланади. Шунинг ўйлаганда ўзига ишончсизлик билан қарарди. Ногоҳан участкада ишлар эсита тушиб қолди. Мастер ердამчиси бўлмаса ҳам бригада аъзолари яхши ишлайётган, меҳнат ва асбоб-ускуналар унумдорлигини ошди, ишда дуруст натижаларни қўлга киритаётган эдилар. Зим-мага олдинг майжубият ҳам ортиги билан адо этилмоқда. Улар обаластда жуда юқори кўрсаткичга эришган эдилар. Бу бир томондан Жадеуви хурсанд қилди, иккинчи томондан ўйлангириб қўйди. «Бундан буюн ҳам шундай кўрсаткичлар билан ишлай олармикимиз, у пасайиб кетса-ки, жуда утга қолмайдими», — мастер ердამчисининг фикри-ҳақли шундан чўлганган эди.

У машулотдан ҳечга кетма-қаммасларининг ишчи қўлиб қўйиб жойига тушди. Бекорга таъинишлангириб қўйилган ҳафза бўлди. У ҳар бир йигирувчи ва сўемчи билан аҳил бўлишди, уларнинг иш билан қизиқди. Ўйлангириб Наумованинг олди келар экан:

— Илгар қалай Зина, аҳро, илгир ахшимиз? — сўради ундан.

Зина Наумова коллективнинг пешкада йигирувчилари, дани КПСС аъзоси, обаласт Советининг депутаты, корхонада биринчилар қатори коммунист меҳнат зарбдори деган шарафли номга муносиб бўлган. У унумли ишлар билан бирга ўз билимини ҳам оширипти. Техникумда ўқимокда.

Участканинг нариги томонида Анастасия ва Антонина Гориловалар ишлайоти. Бу икки дугонани ҳамма ҳурмат қилади. Улар бунга ҳалоли, унумли ва сифатли меҳнатлари туфайли эришадилар. Уларнинг дўстлиги бешкаларга намуна бўларлиқ даражада. Бу икки дугона ҳар доим бир-бирига ердан бериб, билмасаларини сўраб ўрганишади. Бир кун шундай воқеа содир бўлди. Антонина машиналарни қийинчилик билан бошқарарди, у хизмат қилаётган агрегатларнинг урчуқлари кўп эди. Бунинг себ-бабидан Анастасия дарров дугонасига ердамга келди.

— Сента исебатан қийинроқ, — деди ҳаммасига, — сендан урчуқлар биланришга қараганда 80 та кўп машиналарнинг ҳам анча эски. Шунинг учун ҳам қўнғидагидек ишлай-олмаётганга ўхшаган. Ҳафза бўлмаган-ку, энг яқин дугонан бўлганинг учун сента бир тақияф айтмоқчи эдим.

— Қанақа тақияф экан, — дугонанинг нима демократ эканлигининг маъносига яхши тушунмаган Антонина.

— Иккаламиз ўрнимизни алмашсан. Сен менинг ўрнимга ўтиб ишласанг, мен сенинг машиналарингга бошқармоқчиман.

— Бу нима деганинг, сендан кутмаган эдим бунга.

Анастасия охири дугонани ўз гапига қўйдирди. Антонина яқин жойда олдингига қараганда, анча яхши ишлайбошладилар. Анастасия ҳам бундан кўнглини қўйди. У иш кўрсатишларини тобора яхшилаб бормокда. Бу икки дугона ҳақда равишда коммунист меҳнат зарбдори деган шарафли номга муносиб меҳнат қилмоқдалар.

Коллектив орасида тақиябаси етарли бўлмаган ишчилар ҳам йўқ эмас. Николай Иванович улар билан алоҳида ишлайди. Бир кунини Вали Мотков программалар билан яхши кўнгли билан махсуслот берди. Бундан хабардор бўлган мастер ердამчиси унинг машиналарини шпинделлаб қўлдан кечириб ошди. Тақияф тўғри чиққан эди. Бунга машинанинг ремени бўшаб кетган экан. Шунинг учун у кам махсуслот берибди.

Николай Иванович Жадеув раҳбарлигидаги участка коллективни етти йилдининг тўртинчи йилда пландагидан тақияриб 15 тонна тоза берилган тақияф мажбурийят олган. Ҳар бир йигирувчи ва сўемчи ана шу мажбурийят шараф билан бажариш учун ғайоворона меҳнат қилмоқда, ишлар чиқаришда юқори кўрсаткичларга эришмоқда. Бундан мастер ердამчиси сўртқон Жадеувининг ҳиссаси каттадир.

А. СИРОТКИН.

ИЗ тўқимачиликнинг вазияти ҳақиқатда ҳам шарафли вазифа. Жаҳонда биринчи бўлиб кишининг эзгу-орзуси — коммунистиямиз қуришга қиришган совет кишининг қўн сайини ўсиб бораётган талаб ва эҳтиёжларига тўла жавоб берадиган газламалар ишлаб чиқаришимиз жоим.

Коллективимиз етти йилдининг ўтган уч йили мобайнида ишлаб чиқариш тошдиришлари, иш муҳтазам ортиги билан бўлган ишларга эришди. Шу даврда планда белгилангандан тақияриб 15 миллион 227 минг

метр илҳама ҳамда 2 миллион метрдан ошдиқор хом сўраш ишлаб чиқарилиди. Биз ивановлик устозларимиздан ўрнатилган, яхши, унумли ишлайдиган асбоб-ускуналар ишлаб чиқаришга жорий қилдик, иш процессларини меҳнатчиларимиз ва автоматлаштириш қозидан катта ишларни амалга оширдик. Етти йилдининг бонидан буюн корхонамизда деярли 900 та янги технология усули ўрнатилди, 7420 та турли машина ва механизмлар, шу жумладан 5720 та тўқув станоти модернизация қилинди.

Тўқимачилик орасида Валентина Гаганова ва Юлия Вечерова-Ватанпарварлик ташаббусига қўшмақшлар сафи тобора кенгайиб бормокда. 140 дан ортиқ илгор ишчи, ларимиз қолоқ участкаларга ишлагга ўтидилар ва уларни илгорлар даражасига кўтариб, комбинатимиз бўйича ишлаб чиқариш кўрсаткичларини яхшилашга ҳисса қўшдилар. Қаламчи Нина Пласкина, тўқувчи, Ўзбекистон ССР Олди Советининг депутаты Садди Платона, мастер ердამчиси Абду-нарим Қаршоев ўртоқлар шулар жумласидандир.

Ҳозир бизда асбоб-ускуналар унумдорлигини ошириш иш 1965 йил учун мўлажалланган даражасига етиб олган тўқувчи сони 1400 кишидан ошди. Бу ватанпарварлар орасида коммунист меҳнат зарбдорларидан Соня Алексеева, Махмуд Каримов, Талара Топка, Люба Светашова, Нина Скотникова, Жўраҳон Сандик-ромова ва бошқалар бор.

Бригадимизнинг ҳар бир аъзоси ҳар сменада ўрта ҳисобда нормадангидан тақияриб 25—35 килограммдан пилта тайёрламоқда. Менинг ўзим йил бошидан бери тошдиришга қўшимча 4 тоннадан андироқ пилта ишлаб чиқардим. Бригадимизнинг Х. Долматова, М. Афзалова, К. Агапова, А. Федюшкина ўртоқлар сингари жонқуяр аъзолари ҳам нормадан тақияриб бир неча тоннадан пилта тайёрлашди.

Яқинда КПСС Марказий Комитетининг КПСС XXII съездининг ишлаб чиқариш кенгайтириш ва тайёрланаётган махсуслотини сифатини яхшилаш ҳақидаги қарорини бажариш соҳасидаги иши тўғрисида қарор қабул қилди.

Коллективимиз шу қувларда партизан Маршал Комитетининг ана шу кўрсатмасига амал қилиб, кўнчиларини бартараф этиш йўлида астойдил меҳнат қилаётим.

«ТОШКЕНТ ҲАҚИҚАТИ»

3-БЕТ, 10 АВГУСТ, 1962 ЙИЛ.

